

Šťastný můzy durový stáčí slzy z okapů,
když ty smutný molový vybrečí se do mraků.
Každý den tu čekají, až se zhorší počasí
a pak slzy srkají, suchou žízeň uhasí.
Takhle poznáš jak ti je, podle tercié, člověče.

Jednou z krásnej rozpaků se oči zvedají,
jindy zase z oblaků slaný slzy padají.
Někdy za rty zazáří bílý klapky klavíru
a pak tváře povadnou jak z mastnýho papíru.
Takhle poznáš jak ti je, podle tercié, člověče.
Takhle poznáš jak ti je, podle tercié, člověče.

Takhle poznáš jak ti je, podle tercié,
která skrejvá záhadu.
Jednou slzy naliže, jindy štěstím opiže,
ráda mění náladu.
Sama v tobě ožije, celýho tě probije,
když ti v žilách proteče.
A tak poznáš jak ti je, podle tercié, člověče.

Tahle víla provází každýho z nás po sluchu,
právě tebou prochází, tak ji chytň za ruku.
A teď řekni jak ti je (řekni jak ti je).
Řekni jak ti je (řekni jak ti je).
Řekni jak ti je, podle tercié, člověče.
Řekni jak ti je, podle tercié, člověče.

Takhle poznáš jak ti je, podle tercié,
která skrejvá záhadu.
Jednou slzy naliže, jindy štěstím opiže,
ráda mění náladu.
Sama v tobě ožije, celýho tě probije,
když ti v žilách proteče.
A tak poznáš jak ti je, podle tercié, člověče.